

Cauza C-790/23 [Qassioun]ⁱ**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

21 decembrie 2023

Instanța de trimitere:

Korkein hallinto-oikeus (Finlanda)

Data deciziei de trimitere:

18 decembrie 2023

Recurentă:

X

Cealaltă parte din procedură:

Maahanmuuttovirasto

**KORKEIN HALLINTO-OIKEUS
(CURTEA ADMINISTRATIVĂ
SUPREMĂ)****Hotărâre
interlocutorie**

[omissis]

18 decembrie
2023

[omissis]

[omissis]

Obiectul procedurii

Cerere de decizie preliminară adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”)

Recurentă:

X, Siria

Participantul audiat în cauză

Maahanmuuttovirasto (Oficiul Național pentru Imigrație)

ⁱ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciunei părți din procedură.

Decizia atacată

Helsingin hallinto-oikeus (Tribunalul
Administrativ din Helsinki) 15 decembrie
2022 [*omissis*]

Obiectul procedurii și situația de fapt pertinentă

(1) X (denumită în continuare „recurenta”) este resortisant sirian din Damasc. Ea este o femeie majoră și necăsătorită, de etnie arabă și de religie musulmană sunnită. Mama și surorile sale minore, care au venit împreună cu ea din Siria în Danemarca și apoi în Finlanda, se află în prezent în Finlanda. Potrivit informațiilor pe care le-a furnizat, recurenta nu ține legătura cu tatăl său. Ea a fost diagnosticată printre altele cu o tulburare de stres posttraumatic și o tulburare depresivă gravă fără simptome psihotice.

(2) Recurenta a solicitat pentru prima dată protecție internațională la 1 iulie 2016 în Danemarca. În considerarea vulnerabilității sale, Danemarca i-a acordat la 29 august 2016 un permis temporar de ședere în conformitate cu articolul 7 alineatul 3 din Legea daneză privind străinii. Permisul de ședere al recurentei a fost valabil în perioada 29 august 2016-12 noiembrie 2020.

(3) Prin decizia din 17 noiembrie 2020, *Autoritatea pentru Imigrări daneză* a hotărât din oficiu, în temeiul articolului 11 alineatul 2 din Legea daneză privind străinii, să nu prelungească permisul de ședere pentru că a dispărut motivul pentru care a fost acordat. *Comisia de Apel pentru Refugiații daneză*¹ a menținut prin ordonanța din 2 iulie 2021 decizia Autorității. Prin ordonanța Comisiei de Apel, recurenta a fost obligată să părăsească țara în termen de cel mult o lună de la adoptarea acestei decizii. Potrivit deciziei, dacă recurenta nu părăsește țara în mod voluntar ea poate fi returnată în Siria. În ordonanță se arată însă că guvernul danez a decis pentru motive de politică externă să nu efectueze pentru moment returnări în Siria. Ordonanța prevede că, în cazul în care nu respectă obligația de a părăsi țara, împotriva recurentei se poate emite o interdicție de intrare în toate statele membre ale Uniunii Europene (cu excepția Irlandei) și în toate statele din Spațiul Schengen.

(4) *Recurenta* a solicitat protecție internațională în Finlanda la 27 iulie 2021. În motivarea cererii sale, recurenta a invocat o căsătorie forțată iminentă. În plus, în timpul unei demonstrații din Danemarca împotriva regimului sirian recurenta a fost fotografiată și pozele au fost trimise în Siria.

¹ Flygtningenævnet.

(5) La 29 iulie 2021, *Maahanmuuttovirasto* a transmis Danemarcei o cerere de reprimire în conformitate cu Regulamentul Dublin III². La 5 august 2021, Danemarca a admis această cerere în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (d) din acest regulament.

(6) Prin decizia din 12 noiembrie 2021 *Maahanmuuttovirasto* a respins ca inadmisibilă cererea de protecție internațională prezentată de recurentă și nu i-a eliberat un permis de ședere. *Maahanmuuttovirasto* a decis să o expulzeze pe recurentă în Danemarca și i-a impus o interdicție de intrare în Finlanda pentru o perioadă de doi ani.

(7) La 2 februarie 2022, *Maahanmuuttovirasto* a comunicat Danemarcei că termenul de transfer care expiră la 5 februarie 2022 a fost prelungit până la 5 februarie 2023 în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III, după ce recurenta s-a sustras de la procedură. Recurenta nu s-a prezentat la testarea pentru coronavirus rezervată în scopul expulzării sale și a fost declarată dispărută. Ulterior, la 4 februarie 2022, ea s-a întors în centrul de primire.

(8) Prin ordonanța atacată, *Helsingin hallinto-oikeus* (Tribunalul Administrativ din Helsinki) a respins recursul introdus de recurentă.

(9) *Recurenta* a solicitat *Korkein hallinto-oikeus* (Curtea Administrativă Supremă) să admită un recurs împotriva deciziei Tribunalului Administrativ, iar prin cererea formulată solicită anularea deciziilor Tribunalului Administrativ și a *Maahanmuuttovirasto*. Litigiul a fost retrimis la *Maahanmuuttovirasto*, în primul rând pentru a se acorda protecție internațională sau un permis de ședere și în subsidiar pentru examinarea cererii de protecție internațională. Recurenta mai solicită interzicerea executării ordinului de expulzare și organizarea unei ședințe de judecată în cauză.

(10) La 13 ianuarie 2023, *Korkein hallinto-oikeus* (Curtea Administrativă Supremă) a dat o ordonanță de măsuri provizorii [*omissis*], prin care s-a interzis executarea ordinului de expulzare a recurteii până la pronunțarea deciziei de către *Korkein hallinto-oikeus* (Curtea Administrativă Supremă) cu privire la aprobarea recursului sau până la noi dispoziții.

Principalele argumente ale părților

(11) *Recurenta* invocă faptul că decizia *Maahanmuuttovirasto* de respingere ca inadmisibilă a cererii de protecție internațională a recurteii încalcă

² Regulamentul (EU) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare, așa-numitul Regulament Dublin III).

dreptul Uniunii, cel puțin în ceea ce privește protecția subsidiară. Ea mai arată că Danemarca nu aplică nici Directiva privind standardele minime³, nici Directiva privind procedurile⁴. Expulzarea sa în Danemarca înseamnă că cererea sa de protecție internațională nu a fost examinată în nicio etapă sub aspectul protecției subsidiare. Având în vedere punctele 52 și 55 din Hotărârea Curții în cauza C-497/21, acest lucru constituie o încălcare a dreptului Uniunii.

(12) Recurenta invocă de asemenea că se teme să nu fie expulzată din Danemarca în Siria. Potrivit practicii administrative din deciziile *Maahanmuuttovirasto* și jurisprudenței Curții EDO, expulzarea în Siria constituie un tratament contrar articolului 3 din CEDO. Totodată, recurenta se teme că va trebui să trăiască în Danemarca pe durată nedeterminată și în condiții inumane într-un centru pentru persoane care urmează să fie îndepărtate, în care drepturile persoanei sunt foarte restrânse. Împrejurările constituie în privința Siriei cel puțin o deficiență sistemică a sistemului de primire danez, dacă se are în vedere faptul că nimeni nu poate fi returnat în Siria. Expulzarea recurentei în Danemarca încalcă principiul nereturnării.

(13) În orice caz, este necesar să se considere că termenul de transfer s-a împlinit, dat fiind că recurenta nu s-a sustras procedurii, astfel încât termenul nu putea fi prelungit. De asemenea, transferul recurentei nu a avut loc imediat ce acest lucru a fost posibil din punct de vedere practic.

(14) *Maahanmuuttovirasto* susține că statutul special al Danemarcei în sistemul de azil al Uniunii nu aduce atingere aplicării Regulamentului Dublin III. În această privință, *Maahanmuuttovirasto* face trimitere la punctul 49 din Hotărârea Curții în cauza C-497/21. *Maahanmuuttovirasto* mai arată că sistemul Dublin are ca temei principiul încrederii reciproce. Împrejurarea că în statele membre nu au fost adoptate decizii identice nu poate constitui un motiv pentru a se deroga de la principiul încrederii reciproce. Nici Curtea de Justiție, nici Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu au constatat că sistemul danez de azil sau de primire este afectat de deficiențe sistемice. În plus, *Maahanmuuttovirasto* constată că prin neprezentarea la testarea pentru coronavirus recurenta a evitat cu intenție realizarea transferului. Acesteia i-a fost comunicată programarea pentru testare și ea nu a indicat autorităților niciun motiv întemeiat pentru absența sa. *Maahanmuuttovirasto* a putut să considere că recurenta s-a sustras

³ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare).

⁴ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare).

procedurii. Dacă termenul curge încă, competența nu este transferată statului membru solicitant pentru simplul fapt că transferul nu a avut loc imediat.

Dispoziții naționale finlandeze

(15) Potrivit articolului 103 punctul 2 [în versiunea modificată ultima dată prin Legea 437/29 martie 2019] din Ulkomaalaislaki (301/2004)⁵ (Legea 301/2004 privind străinii), cererea de protecție internațională poate fi respinsă ca inadmisibilă dacă solicitantul poate fi transferat într-un alt stat care este responsabil de examinarea cererii de azil în temeiul Regulamentului Dublin III.

(16) În conformitate cu articolul 147 [în versiunea modificată ultima dată prin Legea 1214/30 decembrie 2013] din Legea privind străinii, nimeni nu poate fi expulzat sau îndepărtat către un teritoriu sau returnat acolo în urma unui refuz de intrare, dacă riscă să fie supus pedepsei capitale, torturii, persecuției sau unui alt tratament contrar demnității umane și nici către un teritoriu din care poate fi transferat într-un astfel de teritoriu.

(17) Potrivit articolului 148 alineatul 2 din Legea privind străinii, poate fi de asemenea expulzat străinul care intră în țară fără permis de ședere, dacă pentru șederea în Finlanda este necesară o viză sau un permis de ședere, dar pe care nu le-a solicitat sau nu i-au fost emise.

Dispoziții naționale daneze

(18) Articolul 7 din Udlændingelov⁶ (Legea daneză privind străinii) prevede:

„1. Străinului cărui i se aplică Convenția din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților i se acordă un permis de ședere temporară.

2. Străinului care, în cazul întoarcerii în țara de origine, riscă să fie supus pedepsei capitale, torturii sau tratamentelor inumane sau degradante ori să fie pedepsit i se eliberează la cerere un permis de ședere temporară. Cererea prevăzută în prima teză se consideră de asemenea o cerere pentru eliberarea unui permis de ședere temporară în conformitate cu alineatul 1.

3. În cazurile prevăzute la alineatul 2, în care pericolul de a fi supus pedepsei capitale, torturii sau tratamentelor inumane sau degradante ori de a fi pedepsit este consecința situației din țara de origine, caracterizată prin violențe generalizate și atacuri asupra populației civile, se eliberează un permis de ședere temporară. Cererea prevăzută în prima teză se consideră de

⁵ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2004/20040301>

⁶ Udlændingeloven (LBK nr 1079 af 10/08/2023), <https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2023/1079>

asemenea o cerere pentru eliberarea unui permis de ședere în conformitate cu alineatele 1 și 2.

4. Alineatele 1-3 se aplică *mutatis mutandis* străinului care pe baza dispozițiilor adoptate în temeiul articolului 1a alineatul 2 din Lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Legea privind executarea pedepselor) execută o pedeapsă privativă de libertate sau care este lipsit de libertate în temeiul unui ordin ori care se află într-un centru de primire a refugiaților în temeiul articolului 1a alineatul 4 din Hjemrejselov (Legea privind returnarea).

5. Permisul de ședere în conformitate cu alineatele 1-3 poate fi refuzat dacă străinul a obținut deja protecție într-o altă țară sau dacă are legături strânse cu o altă țară și se poate considera că poate obține acolo protecție. Decizia în conformitate cu prima teză poate fi adoptată indiferent dacă străinul intră sub incidența alineatelor 1-3.”

(19) Articolul 11 alineatul 2 din Legea daneză privind străinii prevede:

„2. Permisul de ședere pe durată limitată, eliberat cu posibilitate de ședere permanentă, se prelungește la cerere, cu excepția cazului în care există motive pentru retragerea permisului de ședere în conformitate cu articolul 19. Udlændingestyrelse (Autoritatea pentru Străini) adoptă din oficiu o decizie privind prelungirea permisului de ședere temporară eliberat în conformitate cu articolul 7 și articolul 8 alineatele 1 și 2, dacă se mențin motivele pentru aceasta. Articolul 19 alineatele 7 și 8 se aplică *mutatis mutandis* deciziei de prelungire [a permisului de ședere eliberat] în conformitate cu articolul 9 alineatul 1 punctul 1 sau cu articolul 9c alineatul 1 în considerarea legăturilor de familie cu un străin căruia i s-a eliberat un permis de ședere în temeiul articolului 7 sau al articolului 8 alineatul 1 sau 2.

(20) Articolul 53a alineatul 2 a treia teză din Legea daneză privind străinii prevede:

„Dacă Udlændingestyrelse (Autoritatea pentru Străini) refuză să elibereze străinului care pe baza dispozițiilor adoptate în temeiul articolului 1a alineatul 2 din Lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Legea privind executarea pedepselor) execută o pedeapsă privativă de libertate sau care este lipsit de libertate în temeiul unui ordin ori care se află într-un centru de primire a refugiaților în temeiul articolului 1a alineatul 4 din Hjemrejselov (Legea privind returnarea) un permis de ședere în conformitate cu articolul 7 și adoptă o decizie de refuzare a prelungirii sau de retragere a permisului de ședere eliberat în temeiul articolului 7 sau al articolului 8 alineatul 1 sau 2 ori ia o decizie în conformitate cu articolul 32b sau 49a în sensul că îndepărtarea nu încalcă articolul 31, această decizie este asimilată unei contestații adresate Flygtningenævnet (Comisia de Apel pentru Refugiați daneză).”

Dispozițiile de drept al Uniunii relevante

Situația specială a Danemarcei

(21) Potrivit articolului 1 primul paragraf din Protocolul (nr. 22) anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) privind poziția Danemarcei, Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor propuse care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte în unanimitate este necesară unanimitatea membrilor Consiliului, cu excepția reprezentantului guvernului Danemarcei.

(22) Potrivit articolului 2 din protocol, niciuna dintre dispozițiile părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nicio măsură adoptată în conformitate cu titlul menționat, nicio dispoziție a unui acord internațional încheiat de Uniune în conformitate cu titlul menționat și nicio decizie a Curții de Justiție a Uniunii Europene de interpretare a oricărei astfel de dispoziții sau măsuri sau a oricărei măsuri modificate sau modificabile în conformitate cu titlul menționat nu este obligatorie pentru Danemarca și nu se aplică în Danemarca. Respectivul dispoziții, măsuri sau decizii nu aduc în niciun fel atingere competențelor, drepturilor și obligațiilor Danemarcei. Respectivul dispoziții, măsuri sau decizii nu modifică în niciun fel acquis-ul comunitar și nici pe cel al Uniunii și nu fac parte din dreptul Uniunii în forma în care se aplică Danemarcei. În mod deosebit, actele Uniunii în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care sunt modificate, continuă să fie obligatorii pentru Danemarca și să se aplice în Danemarca, nemodificate.

(23) Prin articolele 2 și 3 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în Danemarca sau în orice alt stat membru al Uniunii Europene și sistemul „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în vederea aplicării efective a Convenției de la Dublin (JO 2006, L 66, p. 38, denumit în continuare „Acordul dintre Uniune și Danemarca”) au fost stabilite convenții privind aplicarea dispozițiilor sau modificarea dispozițiilor Regulamentului Dublin II în raportul dintre Uniune și Danemarca.

Regulamentul Dublin III

(24) Potrivit considerentului (10) al Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un

apatrid, în vederea garantării egalității de tratament pentru toți solicitanții și beneficiarii de protecție internațională, a coerenței cu acquis-ul Uniunii în vigoare în domeniul azilului, în special cu Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, domeniul de aplicare al prezentului regulament include solicitanții de protecție subsidiară și persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară.

(25) Potrivit articolului 2 litera (b) din regulament, în sensul acestuia „cerere de protecție internațională” înseamnă o cerere de protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 2 litera (h) din Directiva 2011/95/UE.

(26) Potrivit articolului 3 alineatul (1) din regulament, statele membre examinează orice cerere de protecție internațională prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid pe teritoriul oricăruia dintre ele, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit. Cererea este examinată de un singur stat membru și anume acela pe care criteriile stabilite de capitolul III îl desemnează responsabil.

(27) Potrivit articolului 18 alineatul (1) litera (d) din regulament, statul membru responsabil în conformitate cu acest regulament este obligat să reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid a cărui cerere a fost respinsă și care a depus o cerere în al stat membru sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere.

(28) Potrivit articolului 29 alineatul (1) din regulament, transferul solicitantului sau al altei persoane menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (c) sau (d) din statul membru solicitant către statul membru responsabil se face în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitant, după consultări între cele două state membre în cauză, cât de repede posibil, și în cel mult șase luni de la acceptarea cererii de a prelua sau reprimi persoana în cauză sau de la hotărârea definitivă privind apelul sau revizuirea atunci când efectul suspensiv există în conformitate cu articolul 27 alineatul (3).

(29) Potrivit articolului 29 alineatul (2) primul paragraf, atunci când transferul nu se efectuează în termenul de șase luni, statul membru responsabil este exonerat de obligația de a prelua sau reprimi persoana în cauză și responsabilitatea se transferă statului membru solicitant. Acest termen poate fi prelungit până la maximum un an în cazul în care transferul nu a putut fi efectuat datorită detenției în închisoare a persoanei în cauză sau

până la maximum optsprezece luni în cazul în care persoana în cauză se sustrage procedurii.

Directiva privind standardele minime

(30) Potrivit considerentului (51) al Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are nicio obligație în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

(31) Potrivit articolului 2 litera (h), în sensul acestei directive „cerere de protecție internațională” înseamnă cererea de protecție prezentată unui stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, care poate fi înțeleasă ca urmărind să obțină statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, care nu solicită în mod explicit un alt tip de protecție în afara domeniului de aplicare a prezentei directive și care poate face obiectul unei cereri separate.

Directiva privind procedurile

(32) Potrivit considerentului (43) al Directivei 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, statele membre ar trebui să examineze pe fond toate cererile, și anume să evalueze dacă solicitantul respectiv îndeplinește condițiile necesare pentru a obține protecție internațională în conformitate cu Directiva 2011/95/UE, cu excepția cazului în care prezenta directivă cuprinde dispoziții contrare, în special atunci când se poate presupune în mod rezonabil că o altă țară ar efectua examinarea sau ar asigura protecție suficientă. Statele membre ar trebui, în special, să nu aibă obligația de a evalua pe fond o cerere de protecție internațională atunci când o primă țară de azil a acordat solicitantului statutul de refugiat sau o protecție suficientă în alt mod și solicitantul va fi readmis în acea țară.

(33) Potrivit considerentului (59) al directivei, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(34) Potrivit articolului 33 alineatul (1) din directivă, în afara cazurilor în care o cerere nu este examinată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013, statele membre nu au obligația de a verifica dacă solicitantul îndeplinește condițiile cerute pentru a obține protecție internațională în

conformitate cu Directiva 2011/95/UE, în cazul în care cererea este considerată inadmisibilă în temeiul acestui articol.

Jurisprudența Curții

(35) La 22 septembrie 2022, Curtea a pronunțat Hotărârea în cauza C-497/21, SI, TL, ND, VH, YT și HN (EU:C:2022:721). Acea cauză a avut ca obiect condițiile pentru inadmisibilitatea cererilor de protecție internațională în situația în care cererile anterioare de protecție internațională ale solicitantului au fost respinse în Danemarca. Curtea a statuat că, în temeiul articolului 2 din Acordul dintre Uniune și Danemarca, Regulamentul Dublin III este pus în aplicare în egală măsură de Regatul Danemarcei. Într-o situație precum cea în discuție în respectivul litigiu principal, în care persoanele interesate au depus o cerere de protecție internațională în Regatul Danemarcei, un alt stat membru în care aceste persoane interesate au depus o nouă cerere de protecție internațională poate, dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (c) sau la litera (d) a articolului 18 alineatul (1) din acest regulament, să solicite Regatului Danemarcei să reprimească persoanele interesate respective (a se vedea punctul 49 din hotărârea menționată).

(36) Potrivit acelei hotărâri, din constatarea respectivă nu se poate deduce că, în cazul în care o asemenea reprimire nu este posibilă sau nu are loc, statul membru în cauză are dreptul să considere că noua cerere de protecție internațională care a fost depusă de aceeași persoană interesată în fața propriilor organisme constituie o „cerere ulterioară”, în sensul articolului 33 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/32. Dacă se presupune că cererile de obținere a statutului de refugiat depuse în Regatul Danemarcei sunt examinate de autoritățile acestui stat membru pe baza unor criterii identice în esență cu cele prevăzute de Directiva 2011/95, această împrejurare nu poate justifica respingerea, chiar dacă este limitată la componenta referitoare la obținerea statutului de refugiat, a unei cereri de protecție internațională depuse într-un alt stat membru de un solicitant a cărui cerere anterioară privind obținerea acestui statut a fost respinsă de autoritățile daneze (a se vedea punctele 50 și 52 din hotărârea menționată și jurisprudența citată).

(37) Potrivit hotărârii citate, articolul 33 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/32 coroborat cu articolul 2 litera (q) din aceasta, precum și cu articolul 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui alt stat membru decât Regatul Danemarcei, care prevede posibilitatea de a respinge ca fiind inadmisibilă, în tot sau în parte, o cerere de protecție internațională, în sensul articolului 2 litera (b) din această directivă, depusă în acest stat membru de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid a cărui cerere anterioară de protecție internațională, depusă în Regatul Danemarcei, a fost respinsă de acest din urmă stat membru (a se vedea punctul 55 din hotărârea menționată).

(38) În Hotărârea din 26 iulie 2017, Mengesteab, (C-670/16, EU:C:2017:587), Curtea a examinat noțiunea de prezentare a cererii în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul Dublin III. În acest context, Curtea a reținut că un înscris întocmit de autorități nu poate fi considerat un formular depus de solicitant. La rândul său, avocata generală a arătat în Concluziile prezentate în acea cauză că formularea definiției cererii de protecție internațională este suficient de largă pentru a include atât cererea neoficială de protecție internațională prezentată autorităților unui stat membru (de exemplu poliției, polițiștilor de frontieră, autorităților în materie de imigrație sau personalului unui centru de primire), cât și cererea oficială prezentată la autoritățile competente desemnate la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III (a se vedea punctul 78 din hotărâre și punctul 135 din concluzii).

Necesitatea unei decizii preliminare

(39) În litigiul de pe rolul Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) trebuie să se statueze dacă Maahanmuuttovirasto putea să adopte o decizie de transfer al recurenteii în Danemarca în temeiul Regulamentului Dublin III.

(40) Recurenta susține că transferul său în Danemarca încalcă principiul nereturnării. Ea mai arată că procedura daneză de azil și condițiile de primire sunt afectate de deficiențe sistemice, cel puțin în privința solicitanților sirieni. Având în vedere informațiile obținute, Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) consideră că nu este necesară o decizie preliminară cu privire la aceste aspecte. În schimb, în litigiu trebuie să se examineze pe calea cererii de decizie preliminară chestiunea dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul Dublin III pentru aplicarea unei proceduri de reprimire.

(41) Potrivit articolului 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul Dublin III, statul membru responsabil de examinarea unei cereri (în speță, Danemarca) este obligat să reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 23, 24, 25 și 29, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid a cărui cerere a fost respinsă și care a depus o cerere în alt stat membru sau care se află pe teritoriul altui stat membru fără permis de ședere.

(42) Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) constată, în lumina titlului V din partea a treia din TFUE, în care se încadrează, printre altele, politicile referitoare la controalele la frontiere, la dreptul de azil și la imigrație, că, în temeiul Protocolului privind poziția Danemarcei, aceasta beneficiază de un statut special, care o diferențiază de celelalte state membre. În temeiul Acordului dintre Uniune și Danemarca, Danemarca aplică în ceea ce o privește Regulamentul Dublin III, însă acordul nu se extinde asupra Directivei privind standardele minime sau a Directivei privind procedurile, iar acestea nu sunt aplicabile în Danemarca. Prin

urmare, procedurile naționale aplicabile în Danemarca privind examinarea cererilor de protecție internațională sunt parțial diferite de cele din alte state membre. Este, așadar, necesar să se examineze modul în care trebuie interpretată în speță formularea „cerere[a a fost] respinsă” de la articolul 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul Dublin III.

(43) În cauză nu se pune în discuție faptul că recurenta a solicitat protecție internațională în Danemarca în anul 2016. La acel moment, ei i s-a eliberat un permis de ședere temporară în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Legea daneză privind străinii. Potrivit acestei dispoziții, permisul de ședere temporară se eliberează la cerere în cazurile în care pericolul de a fi supus pedepsei capitale, torturii sau tratamentelor inumane sau degradante ori de a fi pedepsit este consecința situației din țara de origine, caracterizată prin violențe generalizate și atacuri asupra populației civile. Nu este contestat nici faptul că, după expirarea permisului de ședere temporară al recurente, Autoritatea pentru Imigrări daneză a decis din oficiu să nu prelungească permisul de ședere.

(44) În privința definiției cererii de protecție internațională de la articolul 2 litera (b) din Regulamentul Dublin III se face trimitere la articolul 2 litera (h) din Directiva privind standardele minime. La acest articol, cererea de protecție internațională este definită ca fiind cererea de protecție prezentată unui stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, care poate fi înțeleasă ca urmărind să obțină statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară. Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) consideră că prin „cerere” se înțelege în principiu solicitarea adresată de o persoană unei autorități pentru acordarea protecției internaționale.

(45) În speță, recurenta a prezentat cererea de protecție internațională autorităților daneze în anul 2016. Cererea a fost soluționată cel puțin parțial în favoarea recurente, căreia i s-a eliberat un permis de ședere temporară în considerarea vulnerabilității sale. Decizia negativă în opinia recurente, respectiv decizia de „respingere”, a fost adoptată în schimb în cadrul unei proceduri deschise din oficiu, după expirarea valabilității permisului de ședere temporară, iar nu pe baza unei noi cereri a recurente. Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) pune problema dacă în situația de față este vorba despre respingerea unei cereri în sensul articolului 18 alineatul (1) litera (d) [din Regulamentul Dublin III].

(46) Recurenta invocă faptul că în orice caz termenul pentru transfer a expirat, iar responsabilitatea de examinare a cererii a fost transferată Finlandei. În primul rând, Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) consideră că în lumina constatărilor din cauză și a Hotărârii Curții din 19 martie 2019, Jawo, (C-163/17, EU:C:2019:218), Maahanmuuttovirasto a pornit de la premisa că recurenta s-a sustras procedurii autorităților în sensul articolului 29 alineatul (2) din

Regulamentul Dublin III. Apoi, Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) subliniază faptul că anterior expirării termenului de transfer responsabilitatea de examinare a cererii nu este transferată statului membru solicitant pentru simplul motiv că transferul anterior ar fi fost posibil din punct de vedere practic. Potrivit aprecierii provizorii a Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă), termenul de transfer nu se împlinise, așadar, în măsura în care procedura de reprimire prevăzută de Regulamentul Dublin III se aplică în cazul recurente. Termenul de transfer a fost suspendat la momentul pronunțării ordonanței interlocutorii din 13 ianuarie 2023 a Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) prin care s-a interzis îndepărtarea.

(47) Din Hotărârea Curții în cauza C-497/21 rezultă că exceptarea Danemarcei de la sistemul european de azil poate determina în anumite împrejurări imposibilitatea unui alt stat membru de a respinge ca inadmisibilă cererea de protecție internațională a unui solicitant de azil dacă o cerere anterioară a fost respinsă în Danemarca. În acest stadiu al procedurii, Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) constată provizoriu că, în măsura în care procedura de reprimire prevăzută de Regulamentul Dublin III nu se aplică în cazul recurente, nu există niciun motiv pentru ca cererea de protecție internațională a recurente să fie respinsă ca inadmisibilă în Finlanda.

(48) Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) a oferit recurente și Maahanmuuttovirasto posibilitatea de a-și prezenta punctele de vedere față de proiectul de ordonanță de trimitere.

(49) În observațiile sale, *Maahanmuuttovirasto* a exprimat opinia conform căreia cererea recurente trebuie considerată respinsă în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul Dublin III prin decizia daneză din 29 august 2016. În ceea ce privește permisul de ședere eliberat recurente în Danemarca în considerarea vulnerabilității sale nu a fost vorba despre protecția internațională definită prin dispozițiile de drept al Uniunii, motiv pentru care recurenta a intrat în tot acest timp sub incidența domeniului de aplicare al procedurii de reprimire prevăzute de Regulamentul Dublin III.

(50) În concluziile sale, *recurenta* a arătat că ordonanța relevantă pentru litigiu este decizia adoptată de autoritatea daneză la 17 noiembrie 2020, prin care nu s-a mai prelungit permisul de ședere eliberat recurente. În orice caz, recurenta consideră că prin decizia din 29 august 2016 autoritățile daneze nu au respins cererea în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (d), astfel cum Danemarca este obligată în temeiul regulamentului. Din cauza situației sale speciale, Danemarca nu aplică *de facto* pe deplin Regulamentul Dublin III. Prin urmare, la aplicarea de către Danemarca a Regulamentului Dublin III, noțiunea de cerere de protecție internațională trebuie să se raporteze la formele naționale de protecție și de azil din Danemarca.

Ordonanță interlocutorie a Korkein Hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă, Finlanda) privind sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară

(51) Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende procedura și să solicite Curții de Justiție în temeiul articolului 267 TFUE să pronunțe o decizie preliminară. Procedura de cerere preliminară este necesară pentru soluționarea procedurii de pe rolul Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă).

Întrebarea preliminară

(52) Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) adresează Curții, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarea întrebare preliminară:

Articolul 18 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie interpretat în sensul că respingerea cererii, în înțelesul acestei dispoziții, cuprinde situația în care permisul de ședere temporară, eliberat anterior în Danemarca la cererea persoanei în cauză în considerarea vulnerabilității sale, nu a fost prelungit, dacă decizia prin care s-a refuzat prelungirea nu a fost adoptată în urma unei cereri prezentate de această persoană, ci din oficiu de către autoritate?

(53) Korkein Hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) va soluționa definitiv cauza după ce va primi decizia preliminară a Curții cu privire la întrebarea de mai sus.

[*omissis*]